del Vendrell

ANY V . . . NUM. 189

ARBOS 23 de Gener de 1925

BADALOTA

SETMANARI CATALA

DEFENSOR DELS INTERESSOS MORALS I MATERIALS DE L'ARBÓS I SA COMARCA

PREUS DE SUBSCRIPCIO
Arbós i comarca, un mes, ('50 ptes : Fora, trimestre, 2 ptes. estranger, 1 any, 12 ptes. : Núm. corrent, 15 cts. : Atrassat, 25

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Sant Juliá, 2

ANUNCIS, ESQUELES I REMITITS A PREUS DE TARIFA

No hi ha infants

Divagacions d'un renomenat erudit

Filosofant en els meus ocis, he arribat a sospitar que l'ordre dels números aplicat als infants ha éxperimentat una greu perturbació. Es a dir que s'arriba ara a tenir vint anys, molt abans de tenir-ne setze, malgrat sembli aixó una paradoxa. O d'altre faisó: amb prou feines hi ha infants.

Apar que l'ignocència no consent dixar-nos aspirar sobre la terra son perfum angelical i ens gira l'esquena abans de que hagim pogut sustituir-lo per la raó. Esdevé certament un cas curiós veure com comencèm a esser homes abans d'haver deixat d'ésser nois.

Hi ha flors diu, E. Hello, que es marceixen i moren quan tot just les veiem poncelles a punt d'esclatar i s'han descloses odorants gronxant-se esbadallades a les carícies de l'horejol. La pena d'haver nascut els hi produeix la mort El mon ès un paradís on l'ignosència es pert molt aviat. No hi ha res més trist que aquests homes de quinze anys i aquestes noies de tretze que sovintejen en les nostres ciutats i viles. La civiiització no ha volgut subjectar sos passos precipitats a l'acompassat moviment de la naturalesa.

Nostres viles en si tan alegroies presenten un caire trist: els nois. Un els esguarda amb la pena que esguardem els fruits que es mustiguen i cauen avans d'estar assaonats. Espaordeix veure quanta malicia en aquets ullets de dotze anys en els quals encara llúu un bri d'ignocència!

¡Quins mots en aquells llavis somrients, amorosits encara per l'aurora de la vida!!!

¡Quins ideals nien en aquests caparrons que semblen fets per portar corones de flors de tan gràcils i gentils!

¡Com parlen aquests homes de setze anys, i com esguarden aquestes dones que no han eixit de l'infantesa!

Jo m'els figuro calzers esbelts d'or purissim, curulls de fina pedreria en els quals la civilització nostrada ha dipositades gota a gota les metzines que destila.

BANCO COMERCIAL DE TARRAGONA

Banc Comercial de Tarragona

CAPITAL Ptes. 5,000.000
RESERVES Ptes. 450.000

Casa Central: *Apodaca, 24 (edifici propi) TARRAGONA.*

Caixa Auxiliar: «*Borsí de Tarragona*», *Rambla de Sant Joan, 27.*

Inscrit en la Comissaría Régia de la Banca Privada

Negociem cupóns de venciment 1.er de Febrer, els de les obligacions TRESOR 5 % del 4, i els del DEUTE AMORTITZABLE 5.% de venciment 15.

Suscripcions a tots els Empréstits i Emissións lliures de comissió per al suscriptor.

Tota classe d'operacions de BANCA - BORSA - CANVI - VALORS - CUPONS etc.

CAMBRA CUIRASSADA de primer ordre, instalada en nostra Central, en la Caixa Auxiliar «Borsí de Tarragona» i en nostra Agència de Torredembarra.

AGENCIA D' ARBÓS
RAMBLA GENER, 1 i CARRER MAJOR, 64
TELEFON 691

ALTRES AGENCIES:
Morell :-: Torredembarra :-: Vilaseca

A la mirada enllepolida d'aquests tendres plançons pletórics d'ufana, predisposats, per dissort, a covar la llevor que en ells es dipositi, res hi ha amagat, ni el llibre que corromp el cor i les idees, ni l'exemple d'aquesta pendent rodolaciça i placèvola que amb rapidesa enlluernadora els mena, a ulls clucs al fons de l'abim.

Aquesta civilització que ès la mort de tota poesia: de les belles lletres, dels arts i dels sentiments ès ensems els virus corrossiu de la ignocència.

Una estadística hi ha per fer dels nombrosos petits homes i petites dones que el vici i les cases de joc en llurs cataus acoplen i nodreixen per haver-los abandonat la societat. Nauralment corpendria de dolor, vergonya i maravellat tot a l'hora, presentar en la nuesa d'uns quants guarismes el nombre de nois que periodicament, cada any, fan cap a les celles dels presidis i bordells prostíbuls.

Digueuli a una mare mentrestant el fillet de son cor dorm recolsat en sa falda, al escalf del seu pit ubèrrim que glateix d'amor, digue-li que en un indret proper s'ha presentat un cas de verola, escarlatina o qualsevulga d'aquestes malures i tot seguit la veurem rodejar el fill de tota guissa de precaucions curant amb urgència el perill del contagi. L'estrenyarà fortament en la cadena amorosa de sos brassos manyacs, sens deixar que respiri altre alé que el seu propi alè, el qual cuida freturosa, de posar amb sos llavis falaguers, en la rosa badada de la boqueta del fill, carn de la seva carn. Una mare aixi no reposa, no dorm, no viu.

Vegem ara el revés de la medalla.

L'infant té setze anys. Es formós sa i robust. Diguem-li al seu pare que hi ha en el mateix indret on ell viu, una terrible enfermetat, diguem-li que hi ha una casa de joc. No dubto que de deu pares assabentats d'aquesta nova, set arronsarant les espatlles, donant el poc cas que fan de la noticia; dos iniciaran per l'espai de qualques minuts una discusió sobre la corrupció de costums i un tantost remembrarà que te un fill de setze anys.

Jo pregunto: ¿Es més terrible la mort del cos que la mort de l'ànima?

Per que examinem amb tanta de cura la sana constitució de la dona a qui confiem l'alletament dels nostres fills; i no ens assabentem de bell antuvi qui

és, com pensa, que sab l'home que ha de nodrir la nosta inteligència?

¡Pobres pares! Tenim per nostres fills escoles, liceus, instituts, acadèmies, universitats. Els governs i elements dirigents de la nació son els encarregats de senyalar-nos els mestres al guiatge dels quals ha d'esser lliurada l'ànima amarada de candidesa dels nostres fills. Aquests professors, si no són anomenats per la mercè promesa o l'antiga amistad ho són per llur suficiéncia; el que sembla saber mes d'història, més de química, més lleis o més medicina, aquest pot ésser tambe l'elegit.

El mestre dels nostres fills pot ésser o amic del ministre, o germa de qualque cacic influient, o un orador temible, o un periodista aixerit, o un savi, d' això n'estem seguríssims.

On trovarem però, èls titols que certifiquin i assegurin la rectitut dels sentiments llurs, la puresa de les costums seves, la pietat de la seva raó, en un mot: la seva religió, la seva moral, la virtud seva?

La perversió que pot descendir dels llavis dels mestres, les ombres i errors que en comptes de la veritat i de la llum es incomparablement pitjor, que l'infant reb del mugró mercenari.

Preservem els nois de l'humitat, del sol, de l'aire, de la calor, del fret. Qualsevúlla d'aquestes coses podria alterar la seva sanitat i minvar les seves forces, apaivagar la seva fortitud, esberlant el crestall trencadís de la seva vida. Un llibre dolent, peró, un mestre corruptor, un amic pervertit, gairebé no fan fixar la nosta atenció en l'edat present de febre de negocis.

Cap mare portaria sa filla a la llar d'un malalt l' estossegar del qual pugui fer neixer la sospita de que es tracta d'un tuberculós; mares hi han que prohibirien aspirar un perfum intensíssim per la seva nerviosita esquisida; li deixa, però, que aspiri full per full, lletra per lletra la malèvola i obscena atmòsfera que regalima tota aquesta lluent literatura del nostre sigle.

Avants que una noia conegui quins son els mots que millor s'escauen en sa menuda boqueta d'angel, sab detallar amb precoç coqueteria quines colors, quins flocs o sedes emcimbellen mes o menys la formosura de la seva faç de dona *chic*.

¡Oh, aquestes noies qui no han complert tretze anys i ja coneixen abastament els secrets de la vanitat i del maquillatje!

La naturalesa es revenja d'aquesta profanació de les seves lleis. Vetaquí per que es veuen usurers als vinticinc anys; decrèpits que no passen dels trenta; llibertins qui no han vist setze hiverns, i ja esguarden amb recança l'hivern de la jovenesa; ànimes atuides pel gebre al bell mig de la primavera de la vida.

Es possible que sigui aquesta una generació il·lustrada, ès impossible però que sigui una generació bona.

FIDEL SINCER

Les coses que veie la lluna

NIT II

«Vetaquí que ahir,» em digué la Lluna, «vareig sotjar, cap avall, dins una eixida tota voltada de cases. S'hi estava una gallina amb once pollets. Una noieta tota bonica saltironejava entre ells. La gallina cloquejava i estenía les ales esparverant-se damunt de la llocada. A les hores el pare de la noieta sortí i la renyà, i jo vareig escorrer-me tot fent via, sense pensar-hi més. Però aquesta nit fa només que cinc minuts, he mirat aquella eixida. De primer era tota quieta, però després sortí la mateixa nena. Lliscà blanament cap al galliner, aixecà la balda i es ficà a dins, arràn de la gallina i dels pollets. Ells que escatainaren i agitaren les ales, i la noieta els corregué al darrera. Ho he vist ben planerament, perquè sotjava a dins per una clivella de la pared. Jo estava tota irritada amb la dolenta noieta, i em feu plaer que son pares comparegué i la renyés, mes iradament que no pas el dia avants. La prenguè del braç i ella tombà endarrera el seu cap, mostrant sos ullasos blaus tots plens de llàgrimes.

—¿Que esteu fent?— digué ell. —Ella plorà i digué:— Només volía entrar cap a la gallina per besar-la i demanar-li que em perdonés per haver-la espantada ahir; però he tingut por de dir-vos-ho. «El pare besà la dolça innocent, en el front, i jo vaig besar-la en els ulls i els llavis».

ANDERSEN

Les riqueses que Deu dona

Un home mal content de la seva sort, es queixava de Deu.

—El bon Deu - deia, - envía riqueses als altres i a mi no em dona res. Com puc anar endavant no posseint res?

Un vell va sentir aquestes paraules i li va dir:

—No ets pas tan pobre com te penses. No t'ha donat Deu la jovenesa i la salut?

—No dic pas que no, i puc estar orgullós de la meva força i de la meva jovenesa.

El vell va agafar llavors la ma dreta de l'home i li va preguntar:

—Voldries deixar-te tallar aquesta ma per mil rubles?

—No; això si que no ho voldría pas!

—I la ma esquerra?

—Aquesta tampoc!

—I t'aconsolaríes de tornar-te cec per deu mil rubles?

—Deu m'en reguard! No voldría perdre un ull per més diners que hem donessin!

—Veus - va afegir el vell - quines riqueses et dona Deu i encara et queixes.

LL. TOLSTOI.

Interesant als reclutes de quota de 1925

Traduim de «La Noche»:

Amb el fi de contestar a la serie de consultes que se'ns fan pels pares dels reclutes del reemplaç de 1925 que tracten de reduir el temps de servei en files, posem al seu coneixement que si be per la Llei que fins ara regia havíen de fer-se el pagament del primer termini de la quota, abans del sorteig, ço és, abans del tercer diumenge del próxim mes de Febrer, aquest any, segons la nova Llei de Reclutament, no existeix sorteig i, per tant, el pagament de les quotes no ha de fer-se abans de dita època, sino que hi haurs temps fins l'ingrés dels reclutes en caixa, això és, fins al primer d'Agost de 1925.

Les quotes no serán de 1000 i 2000 pessetes; com abans succeía, sinó que es regiran de conformitat amb lo següent quadro:

Aquells a qui corresponguitenir cédula especial, 5000 pessetes; els que hagin de pagar cédula de 1.ª o 2.ª classe, 3500; els de 3.ª, 4.ª i 5.ª, 2000; els de sexta, séptima i octava, 1500; i els de 9.ª, 10.ª i 11.ª, 1000 pessetes.

Aquesta tarifa no serà aplicable a les persones a les quals correspongui obtenir cédula personal amb arreglo al sou o haver actiu o passiu que perceben, ni als militars compresos en l'article 4.º de la llei de cédules de 31 de Desembre de 1881, sinó la paguen major per la seva riquesa; tots els quals, amb independència de la classe de cédula que paguin, abonaràn les següents quantitats:

Els que percebin sous o haver des de 10.001 pessetes en endavant, 1000 pessetes; els que percebin fins 10.000, 500 pessetes.

Els mestres nacionals que exerceixen la seva professió en escola oberta, se'ls fará la reducció del 50 per 100 en la quantitat que els correspongui.

Els mossos que en ingressar a files tinguin 4 o mes germáns (varons o fembres) i desitgin esser quotes, tindrán una reducció en les quantitats que els correspongui, consistent en:

Primer germá que vagi a files: Si son 5 germans, el 25 per 100; si son 6, el 35 per cent; si son 7, el 45 per 100; si son 8, el 55 per 100; si son 9, el 65 per 100; i si son 10, el 75 per 100.

El segón germá que vaigi a files abonará tan sols una quantitat equivalent a les *tres quartes parts* de la que li correspongui, segons el nombre de germans que tingui; el tercer una *meitat*, i el quart una *quarta part*.

Sería interminable de descriurer la totalitat de les múltiples quotes, i per demostració del seu immillorable benifet sols cal dir que hi haurà quota màxima de 5000 pessetes, arribant la mínima amb totes les seves bonificacions a la insignificant quantitat de 31'25 pessetes.

Els analfabets no poden fer-se de quota.

Les quantitats corresponents hauràn d'esser satisfetes per meitats del seu import, efectuant el pagament del primer termini abans del ingrés en Caixa (1 d'Agost de l'any de l'allistament) i el segon abans d'entrar en l'últim mes del servei actiu.

El que no presenti el certificat d'instrucció mimilitar a l'esser cridat a concentració, no te dret al retorn de la primera meitat (primer termini) de la abonada.

MELANGIA

Contemplant una onada que moria
murmurant-ne planyívola cançó,
amb engoixa vaig recordar el día
que férem nostra primera excursió.

Jo escoltava quan lentament parlaves
enlairant vers el firmament l'esguard.
Passava un núvol gris mentre em contaves
que junts, sempre, saludariem l'Art.

Després, ens allunyàrem silenciosos
d'aquella mar serena i transparent,
i els nostres esperits, tot misteriosos,
s'agermanaren en aital moment.

Des d'allavors vaig ésser ta companya;
ta veu em legava suau conhort;
junts hem creuat la platja, la muntanya,
i hem visitat el regne de la Mort.

Mes, ai! Un jorn, quan Febus s'amagava,
em punyí el cor greujós pressentiment;
omb lentitud el crepuscle avançava,
portant amb ell tristor d'enyorament.